

РЕКЛИ СУ...

Онај ко хоће да влада или који је стицајем околности доведен у положај да мора да влада над људима и људским вредностима, морао би доста тога да зна и разуме, и још више да осећа. Свеједно да ли се та његова власт простира над неким скромним кућанством или над многољудном и пространом државом. Али, пре свега, такав “владалац” мора да зна и разуме, или бар наслућује и погађа, које су мере и границе људског духа и тела, шта све жив човек може да помисли, каже и учини под притиском многоструких и нејасних нагона који у њему не престају да се смењују од рођења до смрти. Ако то не зна, он неће никад моћи добро, праведно ни корисно владати и управљати ни са две мачке или три пилета, а камоли мањим или већим бројем људи.

Тачност (или нетачност) са којом одлазимо неке на састанак или у посету редовно може да послужи као мера поштовања које тој личности указујемо, или бар важности коју јој дајемо у нашем животу и нашим интересима. Према личности до које нам је у ма ком погледу и ма из којих обзира стало, ми смо обично тачни. Изузетак чине само они људи који су по природи својој нетачни, тј. који болују од хроничног неосећања времена. Код њих све добре намере и сва заинтересованост не помажу ништа; они задоцњавају против своје воље и на своју штету.

Они који управљају и искрено желе да друштво усаврше и измене набоље, требало би да имају у виду да ће у том послу, осим видљивих и познатих противника, имати и других сметњи и отпора о којима морају да воде рачуна, јер су врло опасни, управо стога што су спори, невидљиви и подмукли.

Неопходним, великим и корисним променама које, рушењем или укидањем старих установа, друштвених тела и свих облика свакодневног живота, теже за потпуном изменом друштва, супротстављају се људи због својих утврђених навика, личних интереса, или сујете. И то је видљиво. Међутим, у тим установама, телима и облицима самим постоји јака унутрашња тежња да трају такви какви су. Па и кад снаге које теже променама и новинама успеју да их потисну и, привидно, потпуно измене, те навике нису стварно мртве, него стрпљиво чекају и вешто искоришћују сваку прилику да се врате у првобитно стање.

Тако они који се боре за ново и боље имају, поред познатих, још и своје невидљиве противнике, и то у самој природи ствари, а конзервативни људи своје савезнике.

Чим видиш да неко, у разговору, без потребе тумачи туђе поступке, или речи, или чак само намере, и изводи самовољне закључке и доноси строге судове, који су у ствари пресуде - знај да није добар човек ни на добром путу. И клони га се кад год можеш.

Проклетство и покор овог света, то су људи кратке памети и тврда срца. Људи у којима се сретну оба та недостатка, то су пустиње у људском друштву и од њих долази највећа несрећа. Они упорно и доследно свлаче све на нижи план. То обарање степена вредности свега око себе, то је њихова свагдашња храна. И општа мука и несрећа.

Да би се некуд стигло и нешто постигло, потребно је у нас много. Као и свуда у свету, можда и више. Пре свега треба проћи, по дубокој тами, кроз блатнаво село и чопор невезаних паса у њему. Па после тога - ако шта остане од тебе - сачекати јутро, пој авити се тамо негде међу људима, испаваним, орним за борбу и разговор, и - бити такав какви су и они и, по могућности, јачи и бољи од њих.

Људи који не пазе шта говоре и не воде рачуна кад шта говоре ни пред ким говоре, а много више мисле о томе како изгледају и какав утисак остављају док говоре, нису ни пријатни и корисни, и са приличном вероватношћу може се казати да ће целог живота бити и себи и другима незгодни и тешки.

Али, с друге стране, људи који само на то пазе и само о томе воде рачуна, а ни о чему другом - нису ништа бољи. Напротив.

У овом случају прави пут је заиста - у средини.

Неки човек настоји да порасте тако што у својим, а затим у свачијим очима умањује све око себе. Да би то постигао, он примењује надљудски и нељудски висока мерила на свачија дела и поступке. Пред његовим судом не може нико опстати, ни ту меру издржати, пред њим се све спушта, повија и смањује до непостојања. Јединица мерења је: нула.

Кад тако све оцени, премери и сравни са земљом, онда се победнички прошета том пустињом, као меланхоличан тријумфатор, жалећи се на неспособност људи и несавршеност ствари. А иза његових леђа одмах се исправља и диже све што је он својим мерењем оборио и унизио и добија поново своју стварну меру и висину коју је одувек имало. Али он, он се никад не окреће да би погледао иза себе, иде само напред, победнички и сигурно, и мери и обара све, а сам ништа не зна до то и ничег нема до својих високих мерила, и свог бескрајног задовољства због њих.

Иво Андрић

Руководилац мора знати, мора знати да зна, и осталима мора јасно дати до знања да зна.

К. Рандол

Кад човек не зна куда иде, онда му ветар никад неће повољно дувати.

Сенека

Деца су огледало родитеља. Ученици су огледало учитеља. Школа је огледало директора.

Лазар Манојловић

Прави вођа не треба да води; довољно је ако покаже пут.

Хенри Милер

Не обзирај се одакле долазиш, већ гледај куда идеш.

Бомарше

Често у животу успех је оно што човеку ломи врат.

Иво Андрић

Волим онога који камен оре, а ипак хлеба има.

Исидора Секулић

Учитељ за школу то је исто што и сунце за васиону.

Дистервег

Нити је лако постати човек, нити узети на бригу онога који се ломи да постане човек.

Исидора Секулић

Нема ничег горег од активног незнања.

Гете

Својим делима човек слика себе.

Шилер

Основно школовање је обавезно и бесплатно. За ђаке скоро обавезно, а за просветне раднике скоро бесплатно.

Душко Радовић

Споро и мучно се остварују велике ствари.

Иво Андрић

Школа је зеница свију друштвених установа, а учитељ је зеница те зенице.

Жан Пол

Једини учитељ достојан тог имена јесте онај који буди дух слободног мишљења и развија осећај личне одговорности.

Ј.А. Коменски

Добар учитељ уме друге научити чак и оно у шта се сам не разуме.

Тадеуш Котарбински

Ситни су они људи који учитељев рад за ситно сматрају.

Доситеј Обрадовић

Кад учитељ сједини љубав према послу и према ученицима - он је савршен учитељ.

Толстој

Једина армија достојна поштовања јесте учитељска армија.

Исак Бабел

Ваша деца нису ваша деца. Она су синови и кћери чежње живота за самим собом. Она долазе кроз вас, али не од вас. И премда су с вама, не припадају вама. Можете им дати своју љубав, али не и своје мисли. Јер, она имају властите мисли... Можете се упињати да будете као они, али не тражите од њих да буду попут вас.

Хишл Џубран

Јунаштво је када себе браним од другог. Чојство је када другог браним од себе.

Марко Миљанов

Они који желе нешто да науче, никад нису беспослени.

Монтескије

Рука која колијевку њише јесте рука која светом влада.

Р.В. Валас

Једно упозорење родитељима: Ако ви будете тукли своју децу, она ће тући ваше унуке.

Душко Радоевић

Ако не умете да васпитате децу, туците их. Од тога деца неће постати боља, али вама ће бити лакше.

Душко Радоевић

Васпитај своју децу да рано стварају и да створено чувају.

Анте Дукић

Ко не зна, а не зна да не зна, опасан је, избегавајте га. Ко не зна, а зна да не зна, дете је, научите га. Ко зна, а не зна да зна, спава, пробудите га. Ко зна и зна да зна, мудар је, следите га.

Конфуције

Правилно васпитање - наша срећна будућност. Лоше васпитање - наше будуће зло, наше будуће сузе, наша кривица према другим људима, према отаџбини.

Машренко

Ко је крив за снове који муче невину децу?

Иео Андрић

Целог века се лечимо од несрећног детињства.

Иео Андрић

Од свога порекла и детињства не може се лако побећи.

Иео Андрић

Детињство је родитељ човекове личности.

С. Фројд

Деца у породици су увек богатство, а никад терет.

Д. Петерњин